

Bilag 1.JUSTITSMINISTERIETS
FÆRDELSUDVALG*Til Justitsministeriet.*

Efter Justitsministeriets Anmodning har Færdselsudvalget behandlet nedenævnte Bestemmelser i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer med Henblik paa den forestaaende Revision af denne Lov.

I. Bestemmelserne om berusede og spirituspaavirkede Motorførere.

I Behandlingen af dette Spørgsmaal har foruden Udvalgets Medlemmer følgende deltaget:

Magister *P. Bahnsen*,
Kredslæge *J. Fog*, Slagelse,
Byretsdommer *Hoppe* og
Kontorchef *K. Vedel-Petersen*.

Motorlovens § 24, Stk. 1, fastsætter, at et Motorkøretøj aldrig maa føres af nogen, der er beruset eller saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger. Straffen for Overtrædelse af denne Bestemmelse er ifølge Lovens § 41 den samme som for Overtrædelse af Lovens øvrige Bestemmelser, nemlig Bøde indtil 5000 Kr. eller Fængsel. Endvidere fastsætter Lovens § 42, Stk. 1, at en Fører af et Motorkøretøj, der under Kørslen har været *beruset*, skal frakendes Retten til at være eller blive Fører, medens en Fører, der uden at have været beruset har været saaledes *paavirket* af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, *kan* frakendes Retten til at være eller blive Fører. Frakendelsen kan enten ske for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig.

Som det ses, sonderer Loven mellem Beruselse og lavere Grader af Spirituspaavirkning, idet Beruselse ubetinget medfører Fortabelse af Førerretten, medens lavere Grader af Spirituspaavirkning *kan* medføre saadan Fortabelse.

Grænsen „nedadtil“ drages saaledes, at det kommer an paa, om vedkommende havde det fornødne Herredømme over sine Handlinger. Udvalget har overvejet, om denne Søndring mellem Beruselse og lavere Grader af Spirituspaavirkning og den nævnte Grænse for den Spirituspaavirkning, som rammes af Lovens Bestemmelser om Straf og Frakendelse af Førerbevis, er rationel.

Udvalget er enigt om, at Lovens Søndring mellem Beruselse og anden Paavirkning af Spiritus er uheldig. En saadan skarp Grænse eksisterer ikke i Livet. Der er en jævn Overgang mellem alle Grader af Spirituspaavirkning, lige fra den ganske lette, knap mærkbare Paavirkning til den højeste Grad af Beruselse. De sværere Grader af Spirituspaavirkning betegnes sædvanlig som Beruselse, men det er en ren Skønssag, hvor Grænsen skal sættes. Hertil kommer, at en Persons Evne til at føre Motorkøretøj paa betryggende Maade sædvanligvis ophører, allerede længe før han naar det Stadium af Spirituspaavirkning, som man plejer at betegne som Beruselse. Udvalget foreslaar derfor, at den anførte Søndring bortfalder.